

“Certege ne!” indignis Alicio.

“Do, malgraŭ ĉio, la via ne estis efektive altranga, bonstila lernejo” diris triumfe la Falsa Kelonio. “En la nia, oni ja presigis ĉe la kontfino:

‘La franca lingvo, la muziko, kaj la *vest-lavado*—ekstraj.’”

“Laŭ mi, vi ne multe bezonis la vestlavadon” diris Alicio “ĉar vi vivis sur la marfundo.”

“Miaj gepatroj povis pagi nek por tiu ekstraĵo, nek por la aliaj” la Falsa Kelonio diris ĝemante. “Ili pagis nur la ordinarajn kurspagojn.”

“Kiajn temojn la ordinara kurso enhavis?” Alicio demandis.

“Por komenci” respondis la Falsa Kelonio “La Libro-lekado kaj la Plumskrapado; ankaŭ la diversaj fakoj de Aritmetiko—Ambicio, Korpreno, Multimpliko, kaj Diveno.”

“Pri Multimpliko” Alicio kuraĝis diri “mi neniam aŭdis. Kio ĝi estas?”

La Grifo levis surprize ambaŭ birdpiedojn. (Li ankaŭ havis en la posta parto du bestpiedojn—vidu la ilustraĵon.)

“Kion?” Ĝi ekkriis “neniam aŭdis pri Multimpliko kaj tamen scias pri la Divenarto? Nu tiu arto kaj la arto multimpliki estas reciproke konversaj; kaj nur postkiam oni *multe* praktikis implikon, estas permesate eĉ komenci

la arton diveni. Diveno sen a estas ja tute senvalora. Tamen Multimplikon, pretendas bone ke Eĉ idioto ne kredus tion.”

Alicio jam ne havis la kuraĝon plu al la Grifo pri la marlerne Turnante sin for de li, ŝi de Falsa Kelonio:

“Kion alian vi devis lerni?”

“En la unua loko, la Misteroj Falsa Kelonio kalkulante la te piedaĵoj, nome Mistero Antikva Moderna: ankaŭ la Disigarto. instruisto estis maljuna angilo unufojon en ĉiu semajno; li inst ĉiujn objektojn, ĉu ebenaj, ĉu soliflorbildojn.

“Kiamaniere oni faris tion?” Alicio.

“Nu, la detala klarigo estus ja la Falsa Kelonio “tamen mi c niaj lernejoj, se ili bezonus, e blankajn rozojn (kiel hodiaŭ la la Damo) tre hontus uzi ilian eĉ por ruĝigi la Damon me metodo estus multe pli bonartista Eble la Grifo volos aldoni pluan

“Mi ne povas” diris la Grifo “da tempo mi neniam lernis la